

Novéna k přípravě
na návštěvu
**Svatého otce
Benedikta XVI.**
v České republice

**MODLITBY
ČETBA
ZAMYŠLENÍ**

Novéna k přípravě
na návštěvu
**Svatého otce
Benedikta XVI.**
v České republice

Modlitby, četba, zamyšlení

Vydal Poustevník
v nakladatelství Studio Gabreta, spol. s r.o.
v Českých Budějovicích v r. 2009
Obálka a grafická úprava Klára Folvarská-Roseová

Objednávky od 10 kusů zasílejte na:
k.poustevnik@seznam.cz
Kateřina Vysloužilová, Praha 6, Rooseveltova 49
tel. 737 420 804

Jednotlivé výtisky lze zakoupit
v síti Karmelitánského nakladatelství.

© Česká biskupská konference 2009
ISBN 978-80-86610-42-9

Slovo úvodem

Příprava na návštěvu Svatého otce vrcholí. Organizátoři mají téměř vše připraveno. Mnozí z nás dělali řadu měsíců společnou duchovní přípravu. Biskupové nás povzbuzovali a doprovázeli na cestě přípravy pastýřskými listy, abychom na sobě zapracovali, prohloubili svou víru, upevnili naději a rozežháli svou lásku, která může ukázat dobré skutky, schopnost potřebné oběti a vytvořit radostnou atmosféru společenství věřících při setkání se Svatým otcem.

Nabídnutá nověna je vyvrcholením duchovní přípravy. Věřím, že kromě bohatých plodů modlitby přinese bližší poznání Svatého otce a pomůže osvojit si pravidelnou a častou modlitbu. Děkuji všem, kteří budou při nověně s vděčností prosit také za všechny, kteří se na přípravě návštěvy podílejí.

Všem ze srdce žehná

+ Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký
předseda ČBK

Novéna, její téma a smysl

Novéna obecně je devítidenní příprava na nějakou slavnost nebo událost. Z církevního roku známe dobře svatodušní novénu konanou devět dnů před slavností Seslání Ducha Svatého. Novéna je ucelený čas věnovaný modlitbám, vhodné četbě a úvahám zaměřeným k tématu očekávané slavnosti. Máme se v ní duchovně připravit a otevřít vstříc tomu, co anebo kdo k nám přichází. Mohli bychom říct, že jde o čas, ve kterém si intenzivně uvědomujeme význam blížící se události a snažíme se na ni cele zaměřit.

Naše novéna je postavena na několika myšlenkách:

- a) Chceme se připravit na setkání s papežem Benediktem XVI. Proto jsou zde k úvahám použity úryvky z jeho projevů a prací. Můžeme z nich poznat způsob jeho vyjadřování a směr jeho myšlení. To nám jistě pomůže k hlubšímu a snadnějšímu pochopení všeho, co bude při návštěvě u nás říkat.
- b) Chceme se také, jako to dělá on, opřít pevně o to, co k daným tématům říká Písmo svaté. Proto jsou pro úvahy vždy uvedeny citáty z Bible, z nichž lze dobře vyjít.
- c) Svatého otce chceme uvítat jako sebe-vědomí lidí. Proto si v průběhu novény budeme připomínat naši duchovní tradici a budeme se obracet o pomoc k našim národním světcům a patronům. Budeme si ovšem připomínat i svou příslušnost k celku církve, a proto do novény plně

zapojíme oslavy velkých liturgických dnů, které spadají do času jejího trvání.

- d) Papežova návštěva nás má utvrdit ve víře a povzbudit k činnému křesťanskému životu. Křesťanství je založeno na spásném spojení Boha a lidí, nebe a země. Bůh v Kristu spojil silou Ducha Sv. lidské a božské. Kristus pak ustanovil svátosti, které tuto vazbu neustále obnovují a předávají dalším lidem. To je obsahem radostné zvěsti Evangelia, kterou jsme přijali, kterou hlásáme a svým životem vyznáváme. Proto se v každém tématu budeme zabývat dvojím pohledem. Nejprve pohledem po vertikále k Bohu, pak pohledem po horizontále země k druhým lidem a ke stvořené skutečnosti vůbec.

Ve dvou úvodních dnech se zamyslíme nad těmi, kdo spolu v nověně budou hovořit. Uvědomíme si, kdo a jaký je Bůh, kterého oslovujeme, a kdo jsme my sami, kteří před ním stojíme. Protože hlavním tématem návštěvy jsou tři Božské ctnosti, víra, naděje a láska, budeme se každé z nich věnovat dva dny. V posledním dnu nověny se vrátíme k našemu osobnímu vztahu k Bohu a shrneme své úvahy v celek.

Protože křesťanství není abstraktní nauka, ale konkrétní život, není možné k nověně přistoupit jinak, než tvůrčím a ryze osobním způsobem. Vše, co je v této knížce, je pouze pomůckou a pomocí pro vaši práci, vaše úvahy, vaše modlitby – hovory s Bohem. Přejeme vám, aby vám práce na nověně přinášela radost a všem nám přinesla hojné plody.

Jak s touto knížkou pracovat

Pro každý den novény je popsán pořádek modliteb a úvah a připraven pro ně materiál. Stačí tedy jednoduše postupovat podle textu od str. 13. Samozřejmě nemáme všichni stejné časové možnosti ani stejný životní rytmus. Proto si každý může svůj osobní program stanovit tak, aby odpovídal jeho individuálním podmínkám.

U každého dne je uveden nejúplnější program. Důležitost jeho jednotlivých částí je vyznačena po straně. Minimální program je označen třemi červenými hvězdičkami. To je základ. Středně rozsáhlý program sestává z minimálního programu a částí označených dvěma hvězdičkami. Části nejúplnějšího programu, které se přidávají k předchozímu, jsou označeny jednou hvězdičkou.

Schéma jednotlivých dnů je následující:

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...
- ** ČETBA PÍSMĀ SV.
- ** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.
- * ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.
- * ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** MODLITBA 3, 4 NEBO 5 (STR. 68, 69 NEBO 70)
- ** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...
- * LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** SLÁVA OTCI, ...

Tři varianty programu jsou navrženy tak, že při minimálním se ráno, v poledne a večer krátce pomodlíme. Při středním je večerní modlitba rozšířena a při velkém je během dne (kdy a jak se komu hodí) připravena krátká duchovní četba a podklad pro vlastní zamyšlení. Večerní modlitba je rozšířena o litanie – přímluvy.

Rozvržení dne, které odpovídá běžnému životnímu rytmu, má svůj význam. Ve stejnou nebo obdobnou dobu se bude modlit velké množství věřících a sílu modlitebního společenství jistě pocítí i ti, kdo se budou modlit sami. Pokud můžete, vytvořte si tam, kde to jde, malé společenství pro modlitbu středního programu. Také četba a úvaha mohou mít intenzivnější průběh, budou-li konány v takovém společenství. Někdo při

tom může vždy úvahu připravit a přednést. K takovému způsobu zvláště vyzýváme rodiny s dětmi, kterým při společném zamyšlení mohou rodiče mnohé vysvětlit. Využijte této příležitosti k tomu, abyste se naučili shromáždit se kolem Božího slova.

Jistě dobře víte, že duchovní život přináší klid a vyžaduje jistý řád. Snažte se tedy při novéně o pravidelnost. Ne-nakládejte si zbytečně velká břemena, která byste pak neunesli. Novéna je pro vás, ne vy pro novénu. Nebylo by dobré, kdyby vám velký program přinášel stres. Novéna vám má přinášet radost a klid. Je daleko lepší, když si stanovíte malý program a někdy ho rozšíříte, než abyste něco uspěchali, nestíhali, vynechali a měli z toho problémy. Ujišťujeme každého, že i jedna jediná krátká modlitba má velikou cenu. Bůh ji slyší a vidí, že se k Němu obracíte a nezapomínáte na Něho. I jen jedinou krátkou modlitbou jste zapojeni do společenství těch, kdo novénu konají.

1. den

---

8. září

Dnes slavíme Narození Panny Marie, Matky Boží. Připomínáme si ten velký okamžik dějin lidstva, kdy se narodil člověk nepoznamenaný prvotním hříchem. Svátá Panna Maria je branou, kterou na zem přišel Kristus, Syn Boží, a my dnes slavíme její otevření. Otevřme i my svá srdce, aby k nám přišel a obnovil náš život.

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMO SV.

Pán měl mě na počátku svého díla, dříve než začal cokoli tvořit. (Přís 8, 22)

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné

způsoby jeho jednání! Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu musí radit? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to teď muselo oplácet? Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všechno. Jemu buď sláva navěky. Amen. (Řím 11, 33-36)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Na počátku všech úvah si chceme ujasnit, ke komu se obracíme, s kým budeme hovořit, komu chceme naslouchat. Je to mocný Bůh, který všechno stvořil, který nikoho a nic nepotřebuje, protože je sám v sobě dokonalý, věčný a svatý. Jen On je takový. Kdyby nebylo Boha, nebylo by nic. Ani my bychom nebyli. Možná, že nám často uniká jak Boží velikost, tak Boží síla. Pohled na Zemi a Vesmír, na všechno, co žije, nám to přibližuje. Může nám také unikat Boží moudrost. Pohled na důmysl, který nám odhaluje vědecké poznání v oblastech přírodních věd – složení a vlastnosti hmot, povaha a působení různých energií, fyziologické pochody a stavba organismů – nás vedou k uznání svrchovanosti a nevystihnutelnosti bohatství Jeho myšlení. Úžas nad Jeho dílem vystřídá ještě větší úžas nad tím, že tento Bůh, který jistě může také zase vše zničit, to nikdy neudělá. Naopak, chrání své dílo a vede ho k naplnění. Je Pánem veškerých dějin. A tento Bůh nám nabídl smlouvu: „*Budu vaším Bohem a vy budete mým lidem.*“ (3M 26,12) K Němu se obracíme vždy, ale v tyto dny si to chceme více uvědomovat.

* ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.

Vede se dnes spor mezi takzvaným kreacionismem a evolucionismem. Obojí se klade jako vzájemně

neslučitelné alternativy: kdo věří ve Stvořitele, neměl by myslet na evoluci, a kdo naopak hájí evoluci, měl by vylučovat Boha. Tento protiklad je nesmyslný, protože existují mnohé vědecké důkazy ve prospěch evoluce, jež se jeví jako fakt, který obohacuje naše poznání. Evoluce však neodpovídá na všechny otázky, především na velkou filozofickou otázku: Odkud to všechno pochází? Jak to všechno směřovalo a nakonec dospělo až k člověku? To se mi zdá důležité a to jsem měl také na mysli svou přednáškou v Řeznu: aby se rozum více otevřel, aby viděl nejen tyto důkazy, ale i to, že nestačí na vysvětlení celé skutečnosti. Náš rozum může zjistit, že není něčím iracionálním či produktem iracionality. Všemmu předchází jiný, stvořitelský rozum a my jsme odleskem tohoto tvůrčího rozumu. Jsme myšlení a chtění. Existuje tedy myšlenka, smysl, který mne předchází a který musím odhalit, následovat a který dá smysl mému životu. (Auronzo di Cadore, 24.7.2007)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

Svatý otec těmito slovy pronesenými na setkání s kněžími chtěl upozornit na to, že stvoření bez Boha ztrácí jednotu a jakýkoli smysl. Svět bez Boha je šťastnou náhodou propojená hromada mrtvých částíček, které náhodou po nějakou dobu fungují jako celek, který v libovolnou chvíli fungovat přestane a rozpadne se. To platí nutně i o člověku a jeho životě. Veškeré naše myšlení, snahy, city, práce jsou pak jen chvilkovou záležitostí. Člověk, který se oddává smyslným požitkům, nezajímá se o druhé, je možná chvílemi spokojený. Když nemyslí ani o krok dopředu a je mu jedno, jaké důsledky má jeho jednání, může se navíc cítit i svobodný. Jeho život

se však neustále rozpadá a stává se neustálým fiaskem. Jiné než šťastné náhody ho ničí a nemá, co by proti nim postavil. Všichni a všechno se bez citu staví proti němu. Když se člověk, který vystačí s náhodami a Boha odmítá, vzpomene z oslepení okamžikem a podívá se zpět a dopředu, uvidí za sebou spoušť, kterou způsobil, a před sebou nesmysl smrti, která ho zbaví všeho, čeho se zmocnil. Nic nemá samo ze sebe smysl ani hodnotu. Jen Bůh ji má a štědře ji dává.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 3 (STR. 68)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

2. den

---

9. září

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMÁ SV.

Bůh řekl: „Udělejme člověka jako náš obraz, nám podobného! Ať vládne nad mořskými rybami, nad létavým ptactvem, nad dobyt看kem i polní zvěří a nade všemi drobnými živočichy, kteří se pohybují po zemi.“ Bůh tedy stvořil člověka jako svůj obraz, jako obraz Boží ho stvořil; stvořil je jako muže a ženu. Bůh jim požehnal slovy: „Rostte a rozmnožujte se! Naplňte zemi a podmaňte si ji. Vládněte nad rybami v moři, nad ptáky v povětří a nade všemi živočichy, kteří se pohybují po zemi!“ Bůh dále řekl: „Dávám vám všechny semenné rostliny na zemi a všechny stromy, které mají plody s jádry podle svého druhu, aby vám skýtaly potravu.“ (Gn 1, 26-29)

Hospodine, Pane náš,
jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi!
Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa.
Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybudoval mocný val
proti svým protivníkům
a zastavil nepřítele planoucího pomstou.
Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů,
měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil:
Co je člověk, že na něho pamatuješ,
syn člověka, že se ho ujímáš?
Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu,
korunuješ ho slávou a důstojností.
Svěřuješ mu vládu nad dílem svých rukou,
všechno pod nohy mu kladeš:
všechn brava a skoty a také polní zvířata
a ptactvo nebeské a mořské ryby,
i netvora, který se prohání po mořských stezkách.
Hospodine, Pane náš,
jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! (Ž 8)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Dnes si chceme ujasnit, kdo jsem já, který Boha oslovuji. Říkáváme, že „stojíme před Bohem.“ Stojíme před ním všichni, ale ne jako zástup bezejmenných bytostí. Stojíme zde jako zcela konkrétní lidé. Musíme proto uvažovat o tom, co jsou naše osobní rysy, a o tom, co nás mezi ostatními určuje. Důležité je, že máme určité vlastnosti, že už máme za sebou nějaký život a dílo, že jsme vykonali množství různých skutků. Dále je důležité, že jsme nějak postaveni vůči jiným lidem a z toho vyplývá naše role ve společnosti a s ní spojená zodpovědnost. Máme svou rodinu, zaměstnání, přátele,

sousedy atd. a patříme k různým společenstvím, především ke společenství církve. Hlavně však máme svůj vnitřní život, který je někdy klidný a radostný, jindy plný napětí a zápasů.

Úryvky z Písma sv. otevírají pohled na to, co jako člověk, tj. tvor obdařený rozumem a svobodnou vůlí, mám společného se všemi ostatními lidmi. Podstatné je, že člověk je tvor a patří k tomu, co je stvořené. Dále to, že jsme od počátku vrcholným bodem stvoření a je nám svěřena vláda nad ním. Tváří v tvář Bohu tedy stojí člověk jako nejsilnější ze slabých a nejmocnější z těch, kdo jsou oproti jeho vůli bez moci. Máme však svobodu v rozhodnutí ji přijmout a spolu s ním kralovat jako spravedliví správci, nebo se jí protivit a tím sami sebe poškodit nebo i zničit.

* **ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.**

Chtěl bych se pozastavit u překrásného tajemství víry, které rozjímáme každý den při recitaci modlitby Anděl Páně. Zvěstování, o kterém vypráví na začátku svého evangelia svatý Lukáš, je skromná a skrytá událost, kterou nikdo neviděl a – kromě Marie – její význam nikdo nerozpoznal. Je ale také rozhodující pro dějiny lidstva: když Maria řekla své „ano“ andělovu poselství, Ježíš byl počat a spolu s ním začala nová éra dějin, která byla o Velikonocích potvrzena jako „nová a věčná Smlouva.“ Mariino ANO je ve skutečnosti dokonalým odrazem přitakání, které učinil samotný Kristus, když přicházel na svět, jak píše List Židům, vykládající žalm 39: *Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy (Žid 10,7).* Poslušnost

Syna se odráží v poslušnosti Matky a tak skrze setkání obou jejich „ano“ mohl Bůh přijmout lidskou tvář. (Řím, 25.3.2007)

Adamovým hříchem bylo, že chtěl uskutečnit svou, a nikoli Boží vůli. Je to stálé pokušení lidstva: být totálně autonomní, následovat jen vlastní vůli a domnívat se, že jenom tak budeme svobodní, že jediné díky této svobodě bez omezení bude člověk zcela člověkem a stane se bohem. Tím odporujeme pravdě, poněvadž pravdou je, že svou svobodu máme sdílet s druhými a svobodní můžeme být pouze ve společenství s nimi. Tato sdílená svoboda může být pravou svobodou pouze tehdy, vstoupíme-li s ní do samotného měřítko sdílené svobody, do vůle Boží. Tato základní poslušnost je součástí lidské existence. (Řím, 20.3.2008)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

V těchto krátkých úryvcích z promluvy před modlitbou Anděl Páně 25. března r. 2007 a z kázání na Zelený čtvrtek r. 2008 nám Sv. otec Benedikt XVI. ukazuje, v čem spočívá jak neštěstí člověka, tak jeho záchrana. Neštěstí člověka a celého lidstva je v tom, že člověk – Adam a Eva – vybočil z toho, co bylo Boží vůlí. Hříchem se doslova vyvrátil z Ráje, který Bůh založil a člověku připravil jako blažený život. Záchrana lidstva přichází tehdy, kdy jiní dva lidé – Panna Maria a Ježíš Kristus – bezvýhradně a do všech důsledků Boží vůli přijmou a vysloví ony dvě nejdůležitější věty, které kdy někdo vyslovil. Maria řekla: *Staň se mi podle Tvého slova* (Lk 1,38), a Kristus řekl: *Ne má, ale Tvá vůle se staň* (Lk 22,42). Jimi je obnovena a dovršena důstojnost člověka. Proč nám tyto věci

Benedikt XVI. připomíná, je zřejmé. Každý z nás musí sám za sebe říct tyto nebo podobné věty, a to ne jen jednou v životě. Kdykoli se totiž rozhodujeme v otázkách, které nejsou mravně nelišné, rozhodujeme se jednat buď ve shodě s Boží vůlí anebo proti ní.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 4 (STR. 69)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

3. den

---

10. září

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMÁ SV.

V ten čas se Maria vydala na cestu a spěchala do jedné judské vesnice v horách. Tam vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariino pozdravení, dítě v jejím lůně se živě pohnulo, Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala silným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod tvého života! Čím jsem si zasloužila, aby ke mně přišla matka mého Pána? Vždyť v té chvíli, když zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se mi v lůně radostí živě pohnulo. Blaze ti, že jsi uvěřila, protože se splní to, co ti bylo od Pána oznámeno.“ Maria řekla: „Velebí má duše Pána a můj duch jáásá v Bohu, mém spasiteli.“ (Lk 1, 39-47)

V ten čas přišel Ježíš do kraje u Césareje Filipovy a položil svým učedníkům otázku: „Za koho pokládají lidé Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo vůbec za jednoho z proroků.“ Ježíš jim řekl: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého!“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože jsi na to nepřišel po lidsku, ale zjevil ti to můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr, Skála, a na té skále vystavím svou Církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království: všechno, co svážeš na zemi, bude svázáno i v nebi, a všechno, co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i v nebi.“ (Mt 16, 13-19)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Víra je nesmírný a ničím nenahraditelný dar. První úryvek z Písma sv. ukazuje, co víra v člověku působí. Maria uvěřila a byla naplněna radostí, jak sama řekla. Byla však také vybavena velikou mocí. Její příchod a pouhé pozdravení způsobí v domě Alžběty velké věci. Při Mariině pozdravu se radostně pohne plod v Alžbětině lůně a z toho Alžběta pozná, že Maria je plná milosti Boží, Jeho moci a lásky, která z ní vyzařuje. Maria byla pro svou víru proměněna. Při pohledu do tohoto obrazu si musíme položit otázku, jak je to s naší vírou. Říkáme, že věříme, ale mnozí sotva řekneme, že jsme se stali jinými, že jsme Božím darem proměněni. Tím méně můžeme říct, že pouhý náš příchod někam přináší takovou radost, jako kdybychom nesli samého Spasitele. Nebylo by dobré poměřovat se s výsostnou postavou Panny Marie, ale zamyslet se nad tím, jak asi je velká,

silná a do důsledků jdoucí naše víra, je třeba. Možná, že se cítíme tak vyhaslí a ochablí jen proto, že jsme na Boží výzvu neodpověděli dost jasně, dar víry přijali jen povrchně a z různých důvodů Bohu neotevřeli své srdce tak, aby nás plně proměnil.

Druhý úryvek nám ukazuje, jak nesmírně mnoho, ano vůbec všechno, závisí na víře. Víra a její vyznání činí člověka hodným Boží důvěry a Bůh tomu, kdo věří, svěřuje velké věci a zve ho ke spolupráci. Kristus postavil svou církev ne na Petrovi, ale na jeho víře. Věděl dobře, že Petr, který ho ve víře přijal jako Mesiáše, ho v lidské slabosti bude zrazovat od cesty k oběti a že ho z lidského strachu třikrát zapře. Věděl však, že dostal dar víry a ten Petra vždy vrátí na správnou cestu. Jestliže někdo přijme ve víře Boha, může pochybit, ale je Bohem chráněn, aby ho zlo nepřemohlo. Tak přináší víra jistotu každému, kdo věří doopravdy.

* ČTENÍ Z MYŠLENEK **BENEDIKTA XVI.**

Všechno, co tady na zemi začíná, dříve či později končí, jako rostlina na louce, která ráno vykvete a večer uvadne. Ve křtu však maličká lidská bytost dostává život nový, život milosti, který jí umožňuje navázat osobní vztah se Stvořitelem, a to navždy, na celou věčnost. Člověk je naneštěstí schopen tento nový život svým hříchem zhasnout a přivodit si tak stav, který Písmo svaté nazývá „druhá smrt“. Zatímco u ostatních tvorů, kteří nejsou povoláni k věčnosti, znamená smrt jenom konec pozemské existence, v nás hřích vytváří vír, který nás hrozí pohltit navždy, pokud nám Otec, který je v nebesích, nepodá svou ruku. A právě toto je tajemství křtu:

Bůh nás chtěl zachránit a sám sestoupil až na dno propasti smrti, aby každý člověk, i ten, který padl tak hluboko, že už nevidí nebe, mohl opět najít ruku Boha, zachytit se jí, vystoupit z temnot a znovu spatřit světlo, pro něž je stvořen. Všichni cítíme, všichni vnitřně vnímáme, že naše existence je touhou po životě, voláním po plnosti, po spáse. Tato plnost života je nám dána křtem. (Řím, 13.1.2008)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

Na svátek Křtu Páně loňského roku křtil Benedikt XVI. malé děti. Byl si vědom, že ony nic nechápající děti z jeho rukou přijímají dar, o kterém uvažujeme. Podle křesťanského obřadu kladl rodičům a kmotrům otázku, co pro své dítě žádají. Odpověď zněla: *Víru*. I rodiče tedy věděli, o jaký dar žádají. Při promluvě pak Svatý otec ukázal, co tento dar přináší. Podává nám záchranu ze sevření hříchem a smrtí, přináší nám ochranu pro celý život a otevírá nám bránu k tomu, po čem žízní lidská duše a prahne lidské tělo, k životu v plnosti. Činí z nás děti věčného Otce.

Křest je zvláštním obřadem, protože k němu přistupujeme a prosíme o víru, kterou zároveň také vyznáváme. Křest je stvrzením naší osobní smlouvy s Bohem, který v nás vzbudil touhu a my jsme na ni odpověděli. Přijali jsme ho za svého Boha a on nás přijal za své dítě. Je jistě namístě připomenout si onen křestní rozhovor, který za mnohé z nás vedli naši rodiče a kmotrové, a ptát se, jak tuto smlouvu naplňujeme.

- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** MODLITBA 3 (STR. 68)
- ** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...
- * LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** SLÁVA OTCI, ...

4. den

---

11. září

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMÁ SV.

V ten čas určil Pán ještě jiných dvaasedmdesát, poslal je před sebou dva a dva do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když vejdete někam do domu, napřed řekněte: Pokoj tomuto domu! Bydlí-li tam člověk pokoji přístupný, spočine na něm pokoj, který jste mu přáli, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a klidně si vezměte, co vám nabídnou k jídlu a pití, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když

přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: Přiblížilo se k vám Boží království!“ (Lk 10, 1-9)

V ten čas řekl Ježíš svým učedníkům: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, vyučujte všechny národy a křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého; a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28, 18-20)

Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích. (Mt 5, 16)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Dar víry, o kterém jsme uvažovali včera, je příliš velký a krásný, abychom si ho mohli nechat sami pro sebe. Naplňuje nás také takovou radostí, že ji nelze utajit. V dějinách církve jsou sice údobí, kdy bylo třeba víru skrývat, ale sami jsme nedávno viděli, že to úplně nejde. Viděli jsme dokonce, že ti, kterým se to „povedlo“, o víru přišli. Živá víra se v životě člověka nutně projevuje. Dvojím způsobem je také přibližována dalším lidem. Víra je jednak hlášána slovem, jednak skutky spravedlnosti a lásky. Mohli bychom snad i říct, že křesťan víru přináší v podobě pomocné, chápající lásky. Když je rozpoznán jako ten, kdo druhým přináší, co toužebně očekávají, vyzná a vysvětlí, že to nemá sám ze sebe, ale od Boha, kterému jsou už velmi blízko. V našem úryvku mají apoštolové nejprve uzdravovat a poté říkat, že se přiblížilo Boží království. Při rozeslání dvaasedmdesáti učedníků poslal Kristus své zvěstovatele

do všech míst, která chtěl sám později navštívit. Před svým odchodem k Otci posílá apoštoly do celého světa.

Úryvky, které před námi leží, nám zcela konkrétně říkají tři věci. Prvou je, že víra v žádném případě není a nemůže být nějakou naší osobní záležitostí. Víra je svou podstatou věcí veřejnou. Žijeme uprostřed společnosti, patříme k ní a oslovujeme ji. Z toho plyne druhá věc. Je jistě dobře, když se vzájemně ve víře povzbuzujeme a utvrzujeme, ale nemůžeme a dokonce nesmíme o ní mluvit jen mezi sebou. Víra má být hlášána. To je výslovné Kristovo přání. Třetí věcí je, že se nemáme nijak děsit ani nemáme být zklamáni, když nás někdo nepřijme. Dělejme, co máme dělat. Hlásejme Evangelium, žijme příkladně a nikomu víru nevnučujeme. Jak to kde a s kým dopadne, je Boží věc. My se opřeme o to, že Kristus je vždycky s námi a že ochrání náš vnitřní mír, i když nebudeme úspěšní.

* **ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.**

Rodina je privilegovaným prostorem, kde se každá osoba učí dávat a přijímat lásku. (Valencie, 8.7.2006)

Víra není pouhým kulturním dědictvím. Je neustálým aktem milosti Boha, který člověka volá, právě tak jako aktem lidské svobody, která může Boží volání přijmout, nebo také nepřijmout. Přestože nikdo z nás nemůže dát odpověď namísto druhého, jsou křesťanští rodiče povoláni vydávat věrohodné svědectví své víry a křesťanské naděje. Mají jednat tak, aby Boží volání a radostná zvěst Kristova dospěly k jejich dětem v té největší zřejmosti a opravdovosti. Během let musí být tento Boží dar, který rodiče svým maličkým pomohli poznat, také

s moudrostí a něhou pěstován, aby v nich rostla schopnost rozlišovat. Neustálým svědectvím manželské lásky rodičů, prožívaným a prostoupeným vírou, a s citlivou podporou křesťanského společenství se dětem usnadňuje osobní přístup k samotnému daru víry – jejím prostřednictvím pak odhalují hluboký smysl vlastní existence a cítí se přijímány. Křesťanská rodina předává víru tehdy, když rodiče učí své děti modlit se a modlí se spolu s nimi. (Valencie, 9.7.2006)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

Často dnes slyšíme, že náboženská výchova a předávání víry děti omezuje v jejich svobodné volbě. Až dítě doroste rozumu, samo se rozhodne. Rada neovlivňovat názorově malé děti je jednak nesmysl, jednak útok na víru a církve. Nesmysl je to proto, že by všichni, kdo jsou kolem malých dětí, museli být bez jakéhokoli názoru a chovat se tak, aby z jejich jednání k dětem nepronikl žádný morální impuls. To je pochopitelně nemožné.

Věřící křesťan by podle tohoto požadavku ochrany svobody jeho vlastních dětí nesměl svou víru nijak projevit a dokonce by ji ani neměl mít. Proto je tato rada proti víře a církvi. Je proti nim také proto, že nebude-li dítě vychovááno křesťansky, přijme jiný, často velmi nebezpečný a nesprávný, způsob života. Neovlivňovat tedy znamená nechat dítě napospas jiným ovlivněním.

Potřebu předávání víry v rodinách připomněl papež Benedikt XVI. při promluvě na Světovém shromáždění rodin. Vyzýval k pečlivé výchově, tj. poučování dětí. Měli bychom si při tom uvědomit, že rodiče a prarodiče

se právě výchovou dětí a vnuků podílejí na učitelském poslání Kristově. Sv. otec upozornil také na jistě známou věc, že rodina je vlastně prvním světem dítěte a že je pro děti zásadní, zda se narodí do oblasti Božího království nebo do rodiny, kde panují hádky, nepořádek, zloba a následně strach. Zamysleme se proto nad atmosférou své vlastní rodiny a poměrujme ji s příkladem rodinného života a péče o děti, jaký nám nechala např. sv. Zdislava, rodiče Panny Marie a v nejvyšší míře Svatá rodina, místo dětství Ježíše Krista.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 3 (STR. 68)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

5. den

---

12. září

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMO SV.

Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na lidskou mysl nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují. (1 Kor 2, 9)

V těch dne jsem uviděl svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha. Bylo vystrojeno jako nevěsta, která se okrášlila pro svého ženicha. A uslyšel jsem z trůnu mohutný hlas: „Hle, Boží svatyně je u lidí! Bůh totiž bude s nimi bydlet; oni budou jeho lid a on bude s nimi jako jejich Bůh. A Bůh jim setře každou slzu z očí a nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už více nebude, protože to, co bývalo,

už pominulo. A ten, který seděl na trůně, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé.“ (Zj 21, 2-6)

Uprostřed města na náměstí, z obou stran řeky, bylo stromoví života nesoucí ovoce dvanáctkrát do roka; každý měsíc dozrává na něm ovoce a jeho listí má léčivou moc pro všechny národy. A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků. (Zj 22, 2-5)

**** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.**

Apoštol Pavel napsal uvedenou větu jako poučení o tom, že jakmile by se naše naděje upjala k něčemu pozemskému, stala by se jen očekáváním pozemského člověka, který ztratil touhu po nekonečném. Nechtěl tím říct, že bychom nemohli a neměli mít nějakou představu toho, co s nadějí očekáváme. Obsah své naděje dokonce dobře známe – je to spása, přemožení moci hříchu a smrti. Uvěřili jsme, že Kristus zemřel a vstal z mrtvých. Často si připomínáme, že zemřel za nás, ale pozapomínáme, že pro nás a kvůli nám byl vzkříšen. Když si to uvědomíme, vidíme, že tím dovedl lidský život k té plnosti, po které toužíme.

Úryvky ze Zjevení sv. Jana nás poučují, jak asi vypadá život v plnosti – život věčný. Je nekončící, není v něm bolest ani smrt. Tento život je naplněním Božích zaslíbení. Místo, kde se odehrává je zaslíbenou zemí, královstvím Božím, královstvím spravedlnosti a lásky.

U těchto textů bychom se měli zamyslet nad dvěma otázkami. Prvou je, zda skutečně očekáváme toto království a jsme ochotni svůj pozemský život opustit, abychom vešli do nového života. Všimněme si přitom, jak rádi bychom byli, kdyby se náš život změnil, když se nám vede špatně, a jak na změnu pozapomeneme, když se uvelebíme v pohodlí a dostatku. Jenže pozor, jednou skončí to i ono. Druhou otázkou je, zda by to, oč prosíme v modlitbě, kterou Bohu opakujeme každý den: *Přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi*, nezpůsobilo velké pobourání toho, co považujeme za svůj život. Jinak řečeno, ptejme se, zda je náš život natolik kvalitní, aby obstál při příchodu onoho velkého Krále, kterým je Kristus.

* **ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.**

V každodenním životě člověka se střídají menší a větší naděje, v různých životních obdobích různé. Někdy se může zdát, že ho nějaká z těchto nadějí tak naplní a uspokojí, že už nebude třeba dalších nadějí. V mládí se může jednat o naději ve velkou a uspokojivou lásku; nebo naději na určitou pozici v zaměstnání, na ten či onen úspěch, který může být pro celý další život určující. Když se pak tyto naděje naplňují, je zjevné, že to ještě nebylo všechno. Je zřejmé, že člověk potřebuje naději, která jde ještě dál, že ho může uspokojit jen to, co

je nekonečné, co je vždy větší než to, čeho sám může dosáhnout. V tomto smyslu si novověk vyvinul naději na vybudování dokonalého světa, který měl být produktem vědeckých poznatků a vědecky fundované politiky. Biblická naděje v Boží království tak byla nahrazena nadějí na lidskou říši, která měla být oním lepším světem, skutečným „Božím královstvím“ ... V průběhu času se ukázalo, že tato naděje stále více uniká. ... Ukázalo se, že se zde jedná o naději, která se staví proti svobodě, neboť stav lidských věcí v každé generaci závisí na jejich svobodném rozhodnutí. Pokud by jim skrze společenské poměry a struktury byla odebrána, svět by už nemohl být dobrý, vždyť svět bez svobody není dobrým světem. Usilí o to, aby svět byl lepším, je sice nutné, ale lepší svět zítřka nemůže být vlastním a dostatečným obsahem naší naděje. (Spe Salvi, § 30)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

V úryvku z encykliky Spe salvi (V naději jsme spase- ni) z 30. listopadu 2007 věnované výkladu křesťanské naděje papež Benedikt XVI. nejen ukazuje, že pravá naděje musí překračovat všechny pozemské meze, ale také varuje před nadějí, která se nevztahuje k Bohu. Pokrok vědy a narůstající míra nespravedlností vytvořily v 19. a 20. století podmínky k tomu, aby uskutečnění naděje – spásu světa – vzali do rukou lidé sami. Víme dobře, jak to dopadlo. Neobstála ani věčná říše nacismu, ani se nedostavily zářivé zítřky komunismu. Oba pokusy o zavedení nového „spravedlivého“ řádu za sebou nechaly miliony mrtvých a devastaci, kterou nelze popsat. Obdobně selhává i současná snaha, kdy si má svůj ráj udělat každý sám. Je jasné, proč se

to děje. Člověk sám na vytvoření dokonalého světa nestačí. Každá snaha učinit to bez Boha končí fiaskem, protože jde o projev pýchy, o které máme příhodné rčení *Pýcha předchází pád*. Z této úvahy rovněž plyne, co dobře víme, ale ne vždy dost respektujeme. Naděje je plodem víry. Bez víry, a to velmi pevné víry, nemůže být naděje.

V této souvislosti mohli bychom každý sám za sebe přemýšlet, jaký charakter mají naše nejrůznější snahy. Nejsou-li postaveny na víře a nesledují-li Boží vůli po spravedlnosti a dobru pro všechny (ne jen pro mne!), nemůžu očekávat ani Boží ochranu, ani Boží pomoc. Velmi často zažíváme, jak jsme přecenili své síly. Možná jsme je ani nepřecenili, ale nevyšli jsme z pevného základu a nesměřovali ke správnému cíli.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 4 (STR. 69)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

6. den

---

13. září

V tento den slavíme neděli, den Páně.

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMO SV.

Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. Tehdy řekne král těm po pravici: „Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ Tu mu ti spravedliví odpovědí: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého,

a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou.“ Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Potom řekne těm na levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.“ Tehdy odpoví i oni: „Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznavého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?“ On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mě jste neučinili.“ A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života. (Mt 25, 31-46)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Často si klademe otázky o budoucnosti, ale zapomínáme na to, že budoucnost začíná teď. Budoucnost je založena na přítomnosti. Budoucnost se nám nejednou zdá až hrozivá, říkáme, že už se musí něco stát. Říkáme to vždy proto, že vidíme, jak nedobrá a nebezpečná je naše současná situace. Ve chvílích, kdy naopak v současnosti vidíme, že se něco zlepšuje či zklidňuje, máme naději a do budoucnosti hledíme s větší odvahou. Tak se radujeme nebo obáváme, když se realisticky zamýšlíme nad tím, co lze rozumně předpokládat jako nejbližší vývoj, odhadujeme důsledky svého jednání, které nás přivedlo do dnešní situace. Občas se v poslední chvíli rozhodneme takřka nezadržitelný chod událostí zvrátit, zarazíme

se a vydáme se jiným směrem. Případy, kdy si celá společnost uvědomila hrozící nebezpečí a obrátila se, známe i z Bible. Tak jednali lidé v Ninive po kázání Jonášově. Ono *Snad se Bůh usmíří a odpustí nám* (Jon 3, 19) je klíčem k naději. Naděje přichází vždy, když jsme obrázeni k Bohu.

Včera jsme ovšem uvažovali o naději s tím, že nejde o cosi dohlédnutelného. Byli jsme zahleděni do věčnosti. I při tom pohledu jsme ovšem nuceni přemýšlet o své současnosti. Z dnešního úryvku Písma sv. se totiž od samotného Krista dozvídáme něco podstatného o budoucnosti vůbec. Dozvídáme se, jaké bude kritérium Božího soudu na konci času. Je neobyčejně jasné. Spásy, záchrany v onen soudný den, se dostane těm, kdo konali dobro, žili láskou. Právě oni jsou totiž obrázeni k Bohu, který nás oslovuje potřebami bližních. I zde je naše budoucnost, definitivně radostná nebo děsivá, dána naší přítomností. Nejde o to, že by nám někdo hrozil peklem, jsme pouze upozorněni, že je bohužel možné, abychom ho v malém působili svým bližním a nakonec ve velkém do něho zapadli sami.

* ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.

Ježíš k našemu napomenutí předkládá v podobenství o boháči a chudém Lazarovi (srv. Lk 16,19-31) obraz duše, která byla zpusožena svévolí a hřivým způsobem života a která sama vytvořila propast, nedovolující přístup k chudásovi: propast uzavření se jen do materiálních požitků, propast úplného zapomenutí na druhého, propast neschopnosti milovat, to vše proměněné v žiznivou vyprahlost, bohužel již nenapravitelnou. (Spe Salvi, § 44)

Lidská životní rozhodnutí se smrtí stávají definitivními – a tento život najednou stane před soudcem. Volba, která se postupně utvářela během celého lidského života, může mít různé formy. Mohou být lidé, kteří v sobě zcela zničili vůli k pravdě a připravenost k lásce. Nebo lidé, v nichž se vše stalo lží; lidé, kteří žili nenávisť a lásku v sobě zcela zašlapali. Je to jistě děsivá vidina, nicméně historie nás úděsným způsobem poučuje, že na celé řadě postav můžeme tyto a podobné rysy nalézat. Na takových lidech bychom nenašli nic, co by šlo uzdravit, dobro zde bylo definitivně zničeno; to je to, čemu říkáme *peklo*. Na druhé straně mohou být osoby ryzí, které se nechaly zcela prostoupit Bohem, takže jsou otevřeny bližnímu, tedy osoby, jejichž celé bytí je společenstvím s Bohem zcela určené a v putování k Bohu se jen naplňuje to, čím jsou již nyní. (Spe Salvi, § 45)

Ve většině případů – tak smíme předpokládat – v hloubi lidské bytosti zůstává poslední, vnitřní otevřenost pravdě, lásce i Bohu. Je ale v konkrétních životních rozhodnutích překrývána stále novými kompromisy se zlem – a tak mnoho špíny zakrývá čistotu. Žízeň po této čistotě však stále zůstává a stále ještě se ze vsí té nízkosti vynořuje a zůstává v duši přítomná. Co se bude dít s těmito lidmi, až předstoupí před soudce. Stanou se najednou všechny nečistoty, které během života nahromadili, zcela nedůležitými? ... Sv. Pavel tvrdí o křesťanské existenci, že je vystavěna na jednom společném základě: Ježíši Kristu. Tento základ je natolik pevný, že je schopen odolávat, ... a říká: *Když někdo dále staví na tomto základě (a přidává) zlato, stříbro, drahé kameny – (nebo) dříví, seno, slámu, bude u každého jasné, co je to za dílo. Onen den to ukáže, protože se zjeví v ohni, a právě*

ohně vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když něčí dílo, které tak nadstavil, přetrvává, dostane svou odměnu. Když však někomu jeho dílo shoří, utrpí sice škodu, ale sám se zachrání, ovšem tak, jako (kdyby vyběhl) z ohně. (1 Kor 3, 12-15) (Spe Salvi, § 46)

* **ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU**

Z myšlenek, které jsme ocitovali z encykliky Spe Salvi poznáváme, jak o posledním soudu uvažuje Sv. otec. Připomíná nám, že Boží milosrdenství nezruší pravdu ani neodhodí spravedlnost. Zachrání nás však pro Krista, pokud ho ve víře přijmeme. Vědomí, že nás takto zachrání, nám jistě nedává možnost dělat cokoli a jednoduše se spoléhat na jeho pomoc. Dává nám ovšem tu velikou naději, že nás zachrání, i když pochybíme. To nám pak dává sílu k životním zápasům a vždy znovu nás to pozvedá. Hlas svědomí, vyznání hříšnosti a svátost smíření jsou darem, o němž bychom měli hodně přemýšlet.

** **MODLITBA 2** (STR. 67)

** **MODLITBA 3** (STR. 68)

** **SLÁVA OTCI, ...**

VEČER

*** **ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...**

*** **MODLITBA 1** (STR. 66)

** **OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...**

* **LITANIE – PŘÍMLUVY** (STR. 62)

** **MODLITBA 2** (STR. 67)

** **SLÁVA OTCI, ...**

7. den

---

14. září

Dnes je svátek Povýšení svatého Kříže. Kříž, kterému se klaníme, je pro mnohé naše současníky nepřijatelný a děsivý. My o tomto symbolu křesťanství víme, že jistě říká: „Nic podobného se nesmí opakovat!“ Říká nám však i to, že je nejvyšším projevem Boží lásky k nám. Jím jsme byli zachráněni, jím jsme provždy chráněni, jím jako měřidlem lásky bude poměřován každý člověk. Tento svátek je mimořádně příhodným zarámováním našich dnešních úvah.

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

- ** ČETBA PÍSMO SV.

V ten čas řekl Ježíš svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu

prosit Otce, a dá vám jiného Utěšitele, aby zůstal s vámi navždycky: Ducha Pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho poznáte, protože bude přebývat u vás a bude ve vás. Nenechám vás tu jako sirotky, zase se k vám vrátím. Za krátký čas mě svět už nevidí, ale vy mě opět uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den pochopíte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, a i já ho budu milovat a projeví se mu.“ Řekl mu Jidáš, ne ten Išariotský: „Pane, jak to, že se chceš zjevit nám a ne světu?“ Ježíš odpověděl: „Miluje-li mne kdo, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A přece slova, která slyšíte, to nejsou moje slova, ale slova Otce, který mě poslal. Toto jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám s vámi. Utěšitel pak, Duch Svátý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás poučí o všem a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (J 14, 15-26)

Tím bude oslaven můj Otec, když poneseíte hojné ovoce a budete mými učedníky. Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná. To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám prikazuji. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí

jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo; a Otec vám dá, oč byste ho prosili v mém jménu. To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali. Nenávidí-li vás svět, vězte, že mě nenáviděl dříve než vás. (J 15, 8-18)

** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.

Povšimněme si dobře, kolikrát Kristus v té noci, kdy se za nás vydal, kladl apoštolům na srdce, že láska k Bohu spočívá v tom, že zachováme Jeho přikázání. Připomeňme si, že jde o řeč při večeři, při níž Kristus ustanovil svátost Eucharistie jako novou smlouvu, potvrzenou Jeho Tělem a Krví. Připomeňme i to, že když Kristus mluvil o starém Zákoně, řekl výslovně, že ho nepřišel zrušit, ale naplnit a že v něm nemůže být změněna ani čárka. (Mt 5, 17-18) Z toho všeho jasně vyplývá, že už Starý Zákon a samozřejmě Nový Zákon jsou vazbou lásky. Jde o smlouvu, v níž Bůh z lásky k lidem nabízí lidem ochranu, záchranu i život v plnosti. Víme, kam až šel při plnění této smlouvy. Až k tomu, že vydal svého jednorozeného Syna a ten za nás zemřel. Tuto smlouvu již v jejím znění daném na Sinaji podmiňuje tím, že budeme zachovávat Jeho přikazy. Jestliže smlouvu s Bohem přijmeme, zavazujeme se ty přikazy zachovávat. Smlouva, kterou nám Bůh nabízí, je nabídka Jeho nekonečné lásky. Odpovědí na nabídku lásky může být jedině naše láska k Němu. Zachovávání přikázání je projevem této lásky. Boží přikázání neplníme tak jako sluha nebo dokonce otrok plní rozkazy svého pána ve strachu, že bude zbit, když neodvede svou práci. Bůh nechce,

abychom ho zachmuřeně poslouchali, chce, abychom ho svobodně milovali. Proto také Kristus na otázku, co je největší přikázání, odpověděl, že je to milovat Boha z celého srdce. Z téhož důvodu už k apoštolům i k nám nemluví jako ke služebníkům, ale oslovuje nás jako přátele.

Možná bychom si v tomto světle měli položit otázku, jaký je náš vztah k Desateru a velkému přikázání lásky. Milujeme Boha opravdu tak, že nám to vždy usnadní správné řešení životních situací? Nejsme (alespoň občas) jako děti, které sice udělají, co jim rodiče nařídí, ale jsou na ně rozhněvané? Je pro nás Desatero zákonem těžkým a omezujícím, nebo je pro nás lehkým břemenem, ba co víc silou a oporou? Je-li pro nás těžké, měli bychom se ptát, do čeho jsme se to zamilovali tak, že přestáváme milovat Boha.

* **ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.**

Skutečná novost Nového zákona nespočívá v nových myšlenkách, nýbrž v samotné postavě Krista, jenž slovům propůjčuje tělo a krev, což je naprosto neslýchaný realismus. Již ve Starém zákoně biblická novost nespočívá prostě v abstraktních pojmech, nýbrž v nepředvídatelném a v jistém slova smyslu neslýchaném jednání Božím. Toto Boží působení nyní dostává svou dramatickou podobu na základě skutečnosti, že v Ježíši Kristu se Bůh sám vydává hledat „zatoulanou ovci“, tedy trpící a ztracené lidství. Když Ježíš ve svém podobenství hovoří o pastýři, který se vypravil za ztracenou ovci, o ženě, která hledá ztracený peníz, o otci, jenž vychází v ústrety marnotratnému synovi a objímá ho, pak to nejsou

pouze slova, protože to vše představuje výklad jeho vlastního bytí a konání. V jeho smrti na kříži se naplňuje ono obrácení se Boha proti sobě samému, v němž se On sám daruje, aby znovu pozvedl člověka a zachránil ho. Je to láska ve své nejradiálněji podobě. Pohled upřený na Kristův proboděný bok, o němž hovoří Jan (*Když přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtev; nepřerazili mu proto kosti, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok, a hned vyšla krev a voda.* J 19,37), v sobě zahrnuje to, co se stalo výchozím bodem tohoto okružního listu: *Bůh je láska.* (1 J 4,8) Právě tam je možno uvedenou pravdu nazírat. Na tomto základě je tudíž třeba definovat, co je to vlastně láska. (*Deus caritas est*, § 12)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

Ve své první encyklice *Deus caritas est* (Bůh je láska) ze dne 25. prosince 2005 se Svatý otec zabývá slovem a pojmem *Láska*. V pasáži, kterou jsme vybrali pro naše zamyšlení, ukazuje, že ani láska k Bohu není jen nějakou ideální, duchovní láskou. Naopak, i ta je něčím zcela konkrétním, hmatatelným, co jako tělesní lidé můžeme zakoušet a prožívat. Upozorňuje nás na to, že Bůh ve své nevyšlovné lásce chce žít se svým milovaným partnerem, kterým je celé lidské pokolení, v opravdové lásce, a proto své lásce dá podobu člověku známou a jeho schopnostem přiměřenou. Skloní se k člověku až do hlubokosti smrti a pozvedne ho až ke svému nebeskému trůnu. Právě skrze zázrak vtělení, smrti a následného zmrtvýchvstání nám otevřel nový život. Skrze sdílení lidského těla nám umožnil sdílet s ním Božího Ducha. Nový život, o němž uvažujeme, je nám dán tím, že *Boží láska je vylita do našich srdcí skrze*

Ducha Sv., který nám byl dán (Řím 5,5) To, nad čím se máme při četbě daného úryvku zamyslet, je otázka, zda náš náboženský život je opravdu novým životem. Bylo by dost hrozné, kdyby naše křesťanství bylo něco jen jako prázdná okrasa přidaná ke „starému“ životu bez Boha.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 5 (STR. 70)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

8. den

---

15. září

Ve včerejší liturgii jsme byli vedeni k pohledu na Kristův kříž a mohli rozjímat o tom, jak k nám z výsostných výšin sestupuje Boží láska. Dnes nám liturgie staví před oči Kristovu Matku, svatou Pannu Marii, jak stojí u jeho kříže. Povšimněme si nejenom její věrnosti a mateřského utrpení. Všimněme si také toho, co je důležité pro úvahy naší novény. Ježíš z kříže spojil další život Panny Marie a apoštola sv. Jana, jak o tom čteme: Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl tolik rád, řekl své matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. (J 19, 26-27) Tímto vzájemným přijetím jakoby proud lásky změnil směr. Vertikála rozlila se po horizontále.

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

** ČETBA PÍSMO SV.

Ačkoli Ježíš věděl, že mu Otec dal všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu, vstal od večeře, odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se. Pak nalil vody do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán. (J 13, 3-5)

Když jim tedy umyl nohy a vzal si šaty jako dříve, šel zase ke stolu a řekl jim: „Chápete to, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte mistrem a Pánem, a to právem, protože to jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a mistr, také vy máte jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“ (J 13, 12-15)

Vždyt celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Jestliže však jeden druhého koušete a požíváte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahlubili. Bratři, žijte z moci Božího Ducha a nepropadnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Tělo totiž touží po něčem jiném než duch, a duch zase po něčem jiném než tělo. Jsou to věci, které si navzájem odporují, takže nikdy neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést duchem, nejste už pod Zákonem. K jakým skutkům vede tělo je všeobecně známo. Jsou to: necudnost, nečistota, nestydatost, chlípnost, modloslužebnictví, čarodějství, nenávisť, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádosti, nesvornosti, straničtví, závisti, vraždy, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takové věci dělají, nebudou mít podílu v Božím království. Ale ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, vlídnost, dobrotu, shovívavost, tichost, věrnost, skrom-

nost, zdrženlivost, čistota. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti však, kdo náležejí Kristu, přibili na kříž svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Nehledejme prázdnou slávu, nebudme jeden k druhému vyzývaví, nezávidme jeden druhému. (Gal 5, 14-26)

**** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.**

Všichni dobře víme, jak obtížní mohou být naši bližní, nevrlý soused, protivná příbuzná, ječivá spolupracovnice, užvaněný spolucestující. Ale i stálou péči vyžadující, a proto nás omezující, člen rodiny, který je přitom hodný člověk a máme ho rádi, se na životní cestě jaksi proneše a je jako těžké břemeno. Všechno je to pravda, ale zároveň je jasné, že své bližní potřebujeme. Vidíme to už v praktické rovině. Druhé lidi jednoduše potřebujeme ke svému životu.

Bližní potřebujeme ještě z dalšího důvodu, který nám slovem i příkladem ukázal sám Kristus. Bez bližních nemohli bychom Bohu projevit svou lásku. Bez bližních stávala by se dokonce i naše víra v Boha mrtvou, protože víra žije skutky, a ty se obracejí k bližním. Chceme-li žít, musíme milovat a k lásce nestačí něco, potřebujeme k ní někoho.

Úryvky, které jsme si přečetli, nám předně ukazují, že láska, kterou nám Kristus ukázal, spočívá ve službě. Možná bychom se měli zamyslet nad tím, proč je nám naše práce v zaměstnání a mnoho prací v domácnosti tak na obtíž. Není to proto, že jsme nepochopili, že služba je projevem lásky a ta unese její tíži.

Zamýšlet se můžeme také nad tím, že láska, ale také neláska, přinášejí určité plody. Apoštol Pavel staví do opozice život podle těla a život podle ducha. Není to na jedné straně život čistě tělesný a na druhé nějaký život beztělesný. Obojí přináší plody, které ovlivňují jak život těla, tak život ducha. V opozici je totiž život bez lásky a život milujících. Pro osobní zpytování tu vyvstává otázka, do jaké míry vyplývá situace, v níž žiji, z mého jednání. Jinými slovy: nejsou mnohé věci, na které si stěžuji, plodem mé malé lásky? Víme přece, že vrcholným projevem lásky je odpustit.

* ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.

Dnes se křesťanství nezřídka vyčítá, že se v minulosti stavělo negativně k tělesnosti. Tendence tohoto typu opravdu existovaly. Jenomže vynášení těla, jak jsme toho svědky dnes, je mylné. *Erós* degradovaný na čirý „sex“ se stává zbožím, obyčejnou „věcí“, již lze kupovat a prodávat, ba dokonce člověk sám se tak stává zbožím. Tohle však rozhodně není člověkově velké „ano“ vůči svému vlastnímu tělu. Je tomu právě naopak, protože člověk nyní pohlíží na tělo a na sexualitu jako na pouze materiální složku sebe samého, podle toho se s tělem také nakládá, když se vypočítavě zneužívá. Člověk tělo nevnímá jako oblast své svobody, nýbrž jako něco, co se svým způsobem snaží učinit příjemným a nevinným. Ve skutečnosti jsme svědky degradace lidského těla, ... protože je odsunuto do čistě biologické oblasti. (*Deus caritas est*, § 5)

Podle mínění Friedricha Nietzscheho dalo křesťanství *erótu* vypít jed, který sice nezpůsobil jeho smrt, ale

degradoval jej na pouhou neřest. Uvedeným způsobem vyjadřoval německý filosof názor, který byl velmi rozšířený: Nečiní snad církev prostřednictvím svých příkázání a zákazů pro nás hořkým to, co je nejkrásnější záležitostí života? (Deus caritas est, § 3)

Je tomu ale opravdu tak? ... Řekové, bezpochyby podobně jako ostatní kultury, vnímali erós především jako opojení, jako přemožení rozumu „božským blouzněním“, které člověka vytrhuje z omezenosti jeho vlastní existence a které lidské bytosti, vzrušené působením božské síly, dává okoušet nejvyšší míru blaženosti. ... *Erós* tedy byl slaven jako božská síla, jako sjednocení s božstvím.

Proti zmíněné formě náboženství, která se jako nesmírně silné pokušení staví do protikladu k víře v jediného Boha, Starý zákon vystoupil s maximální rázností a potíral ji jako náboženskou zvrhlost. To ale rozhodně neznamenal zavržení *erótu* jako takového, nýbrž vyhlášení války proti jeho ničivému znetvoření. Falešné zbožštění *erótu*, k němuž zde dochází, jej připravuje o jeho důstojnost, činí jej nelidským. S nevěstkami, které mají umožnit božské opojení, se totiž nejedná jako s lidskými bytostmi a osobami, protože slouží pouze jako nástroje probouzející „božské poblouznění.“ Ony ve skutečnosti nejsou bohyněmi, nýbrž zneužívanými lidskými osobami. Z uvedeného důvodu platí, že opojný a nedisciplinovaný *erós* není výstupem, „extází“ směrem k božství, nýbrž pádem a degradací člověka. Z toho vyplývá, že *erós* potřebuje kázeň a očištění, aby obdařoval člověka ne chvilkovým potěšením, ale určitou předchutí vrcholu existence a oné blaženosti, k níž tíhne celá naše bytost. (Deus caritas est, § 4)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

V encyklice *Deus caritas est* věnuje Sv. otec hodně místa tomu, co dnes útočí na lidskou důstojnost a ohrožuje především děti a mládež. Kult ničím nekorigované sexuality přináší mnoho neštěstí. Mohlo by se zdát, že největším je ohrožení virem HIV – to vede k nevyléčitelné nemoci a zlé smrti. Skrytější nebezpečí jsou ale neméně vážná. Pohled na mladé lidi, kteří nikdy nedojdou k vrcholům, které jsou dostupné jen tehdy, je-li tělesné sepětí muže a ženy neseno duchovní silou, a nepoznají čarovně oduševnělé zahrady lásky, je skličující. Nejhorším důsledkem kultu nevázaného sexu je však degradace člověka, jeho posunutí na úroveň pudově jednajících zvířat.

Problém dovedeme dobře popsat. Ale nevíme si rady, jak žít uprostřed pornograficky nakažené společnosti se všemi těmi plakáty, reklamami, neustálými oplzlými narážkami atd. A hlavně, jak vychovávat a chránit děti v tomto ovzduší?

Není a nebude to lehké, ale nejsme ani bez pomoci, ani bez prostředků, jak se bránit. Dětem od nejútlejšího věku můžeme ukazovat, co je čisté a krásné, a vštípit jim nechuť k tomu, co je nečisté a ohavné. Můžeme pevně zavřít dveře domova před vším, co nám v této věci vadí. A hlavně se můžeme utíkat pod ochranu té, která je Panna mocná, Panna čistá a Pomocnice křesťanů.

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** MODLITBA 5 (STR. 70)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...**
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)**
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...**
- * LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)**
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)**
- ** SLÁVA OTCI, ...**

9. den

---

16. září

Na dnešní den připadá svátek sv. Ludmily. Jako vůbec první z našeho rodu dosáhla svatosti. Uctíváme ji především jako moudrou učitelku sv. Václava a vidíme v ní rovněž vzor pro roli prarodičů v rámci rodiny. Možná, že nám trochu uniká, že byla konvertitkou. Víru v jediného Boha přijala v dospělosti a křest, který jí udělil sv. Metoděj, byl pro ni velkým obratem. Všechny její nevšední schopnosti a tužby byly do té doby omezeny v horizontu jistě ušlechtilého pohanství. Pak však dostaly nekonečnou svobodu a došly naprostého naplnění.

RÁNO

- *** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...
- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** MODLITBA 2 (STR. 67)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

POLEDNE

- *** MODLITBA 1 (STR. 66)
- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

MEZI DNEM

- ** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

- ** ČETBA PÍSMO SV.

V tomto životě všechno vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale jednou to uvidíme tváří v tvář. Tady na zemi

poznávám věci jenom nedokonale, ale jednou budu poznávat dokonale, podobně jak Bůh poznává mne. Tak tady trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska. (1 Kor 13, 12-13)

Bratři, děkujeme Bohu stále za vás všechny, když na vás ustavičně vzpomínáme ve svých modlitbách. Když jsme před naším Bohem a Otcem, pořád máme na mysli, jak je vaše víra činorodá, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše Krista vytrvalá. (1 Thes 1, 2-3)

Pozdravte jedni druhé svatým políbením, pozdravují vás všichni svatí. Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství Svatého Ducha ať je s vámi se všemi. Amen. (2 Kor 13, 11-13)

**** ZAMYŠLENÍ NAD PÍSMEM SV.**

Vraťme se dnes na začátek našich úvah a podívejme se znovu na vztah mezi člověkem a Bohem. Bůh, kterého jsme si představili v první den novény, má ještě jednu neobyčejnou vlastnost. Je Bohem jediným, ale žije v jednotě tří osob. Bůh je dokonalé společenství Otce a Syna v Duchu Svatém. Nejhlubším tajemstvím Boha a jeho největší silou je Láska – pouto nerozdílné Trojice.

Uvažovali jsme o člověku a připomněli si, že byl stvořen k Božímu obrazu. Vskutku u něho také nacházíme trojici rysů, které odpovídají Boží Trojici. Vírou obrací se člověk k Bohu Otci, naději má člověk v Boha Syna a láskou je přímo spojen s Duchem Svatým. Bůh, který na počátku stvořil člověka, dovršil své dílo tím, že se ho ujal a pozvedl k životu Božímu. V Kristu bylo dovršeno

dílo stvoření člověka. Proto se ozval onen hlas, který řekl: *Toto je můj milovaný Syn, v něm se mi zalíbilo.* (Mk 1, 11) Máme-li se tedy podobat svému Pánu a dojít zalíbení u Otce, musíme následovat Kristův příklad. Víme, že žil, ano i zemřel, za druhé. I my máme žít pro druhé. Máme se druhým otevřít, překonat své sobectví a pohodlnost, sloužit a pomáhat. Máme vytvářet společenství, v jehož středu je sám Kristus a jehož poutem je láska. Víme přece, že *nás spojila v jedno láska Krista Pána* a že *tam, kde je opravdová láska, tam je Bůh* (Liturgie Zeleného čtvrtka).

Uvěřili jsme, v naději jdeme vstříc Božím zaslíbením a každým láskyplným obětavým činem jsme stále víc zapojeni do proudu lásky, vanutí Ducha, do života Boha, který žije na věky věků.

* **ČTENÍ Z MYŠLENEK BENEDIKTA XVI.**

Niterná povaha církve se vyjadřuje v trojím úkolu: zvěstování Božího slova (*kérygma – martyria*), slavení svátostí (*leitúrgia*), služba lásky – *caritas (diakonia)*. Jedná se o úkoly, které se vzájemně podmiňují a které od sebe nelze oddělovat. Charita není pro církve určitým druhem společensky prospěšné činnosti, kterou by mohla přenechat někomu jinému, protože patří k její vlastní povaze a představuje neodmyslitelný výraz její vlastní esence.

Církve je Boží rodinou ve světě. V této rodině nesmí být nikdo, kdo by trpěl kvůli nedostatku toho, co je pro život nezbytné. Zároveň však *caritas – agapé* překračuje hranice církve. Podobenství o milosrdném Samaritánovi

zůstává měřítkem, které ukládá univerzalitu lásky, již je třeba uplatňovat vůči potřebnému člověku, s nímž jsme se setkali „náhodou“ (*Náhodou sestupoval touže cestou nějaký kněz; viděl ho sice, ale vyhnul se mu. Stejně i jeden levita přišel k tomu místu; viděl ho sice, ale vyhnul se mu. Lk 10,31*), ať už je to kdokoli. Ačkoli zůstává v platnosti zmíněná univerzalita lásky, existuje také specificky církevní požadavek, totiž to, aby v církvi samotné jako v rodině žádný její příslušník netrpěl z důvodů nouze. Právě v tomto smyslu platí slova z listu Galatanům: *Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem, ale zvláště těm, kdo vírou patří s námi do stejné rodiny. (Gal 6,10)* (Deus caritas est, § 25)

* ZAMYŠLENÍ NAD ČETBOU

Trojediný, věčný, všemohoucí a milosrdný Bůh stvořil člověka ke svému obrazu. Stvořil ho jako vrchol všeho stvoření. Pečeť Tvůrce můžeme hledat a nalézat v mnohém. V předchozí úvaze nad Písmem jsme si ujasnili, jak se vírou, nadějí a láskou vztahujeme k Bohu. Když budeme přemýšlet o lásce z hlediska praxe velkých řeholních slibů, uvidíme opět trojici vlastností, které se vztahují k trojičnému tajemství Boha. Poslušnost, chudoba a čistota vyplývají zcela přirozeně z víry, naděje a lásky. Kdo věří, jistě poslouchá Boha Otce. Kdo má naději v Krista, má poklad, který všechno ostatní činí málo důležitým. Kdo opravdu Boha miluje, je ryzí, nerozdělený, zcela svobodný, neboť ho nic nepoutá.

O trojici úkolů v poslání církve uvažuje také Sv. otec v úryvku z encykliky *Deus caritas est*. I zde snadno nalezneme zakotvení v jednotě tří Božských osob. Čí slovo

hlásáme, kdo je vyslovuje? Bůh Otec. Co činíme při slavení svátostí a kdo je ustanovil? Ustanovil je Bůh Syn, Ježíš Kristus, a my se s ním při jejich slavení spojujeme. Co děláme, když konáme službu lásky a kdo nás k tomu vede? Pokračujeme v životě a díle Ježíše Krista. Konáme to, co nás naučil, když apoštolům umyl nohy, a k čemu nám slíbil a dal sílu sesláním Svatého Ducha.

** MODLITBA 2 (STR. 66)

** MODLITBA 5 (STR. 70)

** SLÁVA OTCI, ...

VEČER

*** ZNAMENÍ KŘÍŽE: VE JMÉNU OTCE, ...

*** MODLITBA 1 (STR. 66)

** OTČE NÁŠ, ... ZDRÁVAS MARIA ...

* LITANIE – PŘÍMLUVY (STR. 62)

** MODLITBA 2 (STR. 67)

** SLÁVA OTCI, ...

Modlitby

---

*Poznámka k recitaci litaní – přímluv:
Při soukromé modlitbě nebo v úzkém společenství,
které zná modlitbu breviáře,
je možno vypustit opakovanou odpověď lidu
a modlit se přímluvy chórovým způsobem.*

Litanie – přímlyvy

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste vyslyš nás!

Otče z nebes, Bože, – **smiluj se nad námi!**
Synu, Vykupiteli světa, Bože, —
Duchu svatý, Bože, —
Svatá Trojice, jeden Bože, —

Svatá Maria, Matko Boží, – **oroduj za nás!**
Svatá Maria, která jsi Božímu hlasu bez výhrad uvěřila, —
Svatá Maria, která jsi i pod křížem Bohu důvěřovala, —
Svatá Maria, která jsi Krista nejvíce milovala, —

Dej, laskavý a štědrý Bože,

abychom na přímlyvu Panny Marie,
která stála uprostřed apoštolů
při seslání Ducha Svatého,*
i my dostali odvahu víry! – **Prosíme tě, vyslyš nás!**

abychom na přímlyvu Panny Marie,
která s Ježíšem pod srdcem navštívila Alžbětu, *
i my nesli do světa naději a radost! —

abychom se na přímluvu Panny Marie,
která Ježíše hledala a v chrámu našla, *
nikdy od jeho lásky neodloučili
a vždy se k němu vrátili! —

abychom na přímluvu sv. Petra,
prvního z papežů, *
vždy byli ve víře poslušni Sv. otce! —

abychom na přímluvu sv. Pavla,
apoštola národů, *
nesli radostnou zvěst víry všem lidem! —

abychom na přímluvu sv. Terezie Benedikty Steinové,
chápací a vzdělané mučednice, *
prohlubovali svou víru četbou,
modlitbou a rozjímáním! —

abychom na přímluvu sv. Josefa,
který našel cestu z vnitřních nejistot a přijal Tvou vůli, *
uměli překonávat zklamání a nesnáze
a přijímat Tvé výzvy! —

abychom na přímluvu sv. Jana Bosca,
který přinášel vyřazeným novou šanci, *
uměli navracet naději naší ohrožené mládeži! —

abychom na přímluvu sv. Moniky,
která neztrácela naději ve Tvé milosrdenství, *
uměli vytrvale prosit za děti,
které se vydaly špatnou cestou! —

abychom na přímluvu sv. Marie Magdalské,
která Tě milovala pro Tvé veliké odpuštění, *
konali skutky lásky,
které doprovázejí pravé pokání! —

abychom na přímluvu sv. Františka,
který ve všem viděl Tvou lásku, *
užívali s úctou všech stvořených věcí! —

abychom se na přímluvu sv. Maxmiliana Kolbeho,
který přijal smrt, aby zachránil spoluvězně, *
uměli z lásky k Tobě nasadit až do krajnosti! —

abychom na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje,
kteří nám hlásali víru v našem jazyce, *
uměli o ní srozumitelně mluvit k dnešnímu světu! —

abychom na přímluvu sv. Ludmily,
která vychovala ve víře sv. Václava, *
vedli slovem i příkladem k víře naše děti! —

abychom na přímluvu sv. Jana Sarkandera,
mučedníka víry, *
uměli obstát i ve zmatených dobách mravní krize! —

abychom na přímluvu sv. Vojtěcha,
vždy připraveného odpustit, *
důvěřovali v budoucí smíření všech lidí! —

aby na přímluvu sv. Zdislavy,
věrné manželky a pečlivé matky, *

rodiče plnili své role otců a matek
a ukázali svým dětem možnost dobré budoucnosti! —

abychom na přímluvu sv. Jana Nepomuckého,
který hájil spravedlnost a pravdu, *
i my je vždy hájili
a byli tak hodni naděje ve Tvou pomoc! —

abychom na přímluvu sv. Václava,
našeho ochránce a provždy vladaře naší země, *
pochopili, že cestou k vládě je služba
nesená láskou! —

abychom na přímluvu sv. Prokopa,
který opustil vše, aby se mohl plně věnovat Tvé službě, *
také my Tě milovali víc než cokoli na světě! —

aby na přímluvu sv. Anežky,
milosrdné sestry, *
nepostrádali staří a nemocní lidé naši péči a lásku! —

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
— dej nám, aby naše víra nekolísala!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
— dej nám naději, že se naplní Tvá zaslíbení!
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
— dej nám svou lásku, abychom ji nesli do celého světa!

Otče náš, ...

Modleme se: MODLITBA 2 (STR. 67)

Modlitba 1

Bože, náš nebeský Otče,
Děkujeme Ti, že nás navštíví Svatý otec Benedikt XVI.
Veď nás svou láskou, abychom se dobře připravili
na setkání s tím, kdo řídí celou církev.
Abychom ho přijali jako Marta
a naslouchali mu jako Maria,
když je navštívil Kristus.

Dej, ať se zpevní naše víra,
abychom pozorně naslouchali jeho slovům;
ať se s nadějí otevřou naše srdce,
neboť nám jistě přináší dobrou zvěst;
ať se rozhoří naše láska, aby se u nás cítil dobře.

Dopřej nám, abychom mu mohli ukázat
mnoho dobrých činů a udělali mu tím radost.

Dej, aby dny, které v naší vlasti stráví,
byly pro něho i pro nás a celou společnost
přínosem a povzbuzením.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Modlitba 2

Trojediný, věčný Bože,
vyznávám, že jsi, že jsi všemohoucí a že jsi Láska.
Chci proto konat láskou naplněné skutky,
aby moje víra byla živá a můj život plodný.

Poznávám, že jsi mi dal život v důvěře,
že ho nepromarním,
a já se o to chci ze všech sil snažit.
Chci proto překonávat nevděk a křivdy od druhých lidí,
nepropadat hořkosti a pocitu zklamání.

Vím, že podstatou života je obět.
Chci proto žít obětavě, ne sobecky přijímat a hromadit,
ale štědře rozdávat a sloužit druhým.

Toužím, Bože, po plném životě,
a chci zachovávat Tvá přikázání, která k němu vedou.
Pomoz mi v tom, protože to není vždy lehké.
Vlij mi víru, naději a lásku.

Prosím o to skrze Tvého Syna,
Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s Tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.

Modlitba 3

Všemohoucí, věčný Bože!
Víme, že naše víra je často slabá a rozkolísaná.

Odpust nám, prosíme, že se necháváme svést
k nepravým bůžkům a modlám nové doby
a stáváme se manipulovanými otroky
konzumní společnosti.
Dej nám sílu tomu vzdorovat,
abychom se drželi pravých hodnot
a chránili převzácný dar víry.

Prosíme Tě, abychom s úctou a pravidelně
četli Písmo svaté,
neboť je to Tvé nezvratné a tvůrčí slovo,
kterým jsi nám odhalil smysl našeho života.

Stvořil jsi celý vesmír a stvořil jsi i nás.
Patříme Ti a s radostí Ti máme sloužit.
Povzbuzuj nás, abychom konali dobro,
neboť bez skutků lásky je víra mrtvá.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Modlitba 4

Pane Ježíši Kriste, Vykupiteli světa, Bože,
děkujeme Ti,
že se naplnilo očekávání spravedlivých Starého zákona.
Přišel jsi mezi nás a víš,
v kolika nejistotách a obavách žijeme.
Jak těžce zápasíme o důvěru v budoucnost.
Prosíme, vrať nám naději,
abychom důvěřovali v Tvá zaslíbení
a s odvážnou radostí vstupovali do budoucnosti,
ze které k nám přicházíš, abys obnovil Boží království.

Dej nám vytrvalost v nesnázích a podepři nás,
když klesáme na mysl.
Pošli nám dary svého svatého Ducha,
abychom neztráceli důvěru v dobro a v lidi kolem nás,
i když budeme často zklamáváni.

Víme, že předmětem naší naděje
je budoucí život u Boha,
ale dopřej nám, prosíme,
potřebnou míru pozemské radosti,
abychom nepodlehli pocitu bezúčtčnosti
nebo nesmyslnosti života
a neztratili víru ve Tvé vítězství nad veškerým zlem.

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.
Amen.

Modlitba 5

Duchu svatý, Bože Lásko!
Obracíme se k Tobě, který vše udržuješ v bytí.
Odpusť nám, prosíme,
co jsme zavinili svým sobectvím a lhostejností
a stali se tak překážkou Tvého věčného vanutí.
Vrať nás do proudu života.
Ty, který všechno obnovuješ, obnov i naše srdce
a dopřej nám, aby se podobala pramenu lásky,
kterým je svaté srdce Kristovo.

Duchu svatý, odhaluješ tajemství Boží
a jsi učitelem Pravdy,
dej nám, abychom správně chápali skutečnost,
abychom ji unesli a nežili ve lži.

Odpusť nám, že soucitná, obětavá a svatá láska
je ve světě degradována na chvilkovou tělesnou slast
a ztrácí tak smysl a hodnotu života.
Navrať nám nevinnost, aby se naše srdce
podobalo nejčistšímu srdci Panny Marie, Matky Boží.
Jen když námi bude do světa proudit Tvá láska,
budeme věrnými následovníky jejího Syna
a budeme vpravdě dětmi Božími.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Obsah

- 7 Slovo úvodem
- 9 Novéna, její téma a smysl

- 13 1. den 8. září
- 17 2. den 9. září
- 22 3. den 10. září
- 27 4. den 11. září
- 32 5. den 12. září
- 37 6. den 13. září
- 42 7. den 14. září
- 48 8. den 15. září
- 55 9. den 16. září

- 62 Litanie – přímluvy
- 66 Modlitba 1
- 67 Modlitba 2
- 68 Modlitba 3
- 69 Modlitba 4
- 70 Modlitba 5

ISBN 978-80-86610-42-9